

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.</p>
--	--	---	--

Kecskemét, 1877. július 27.

A fővárosi hírlapírók úgynevezett holt idénye kimaradt az idén. Van elég esemény miről lehet írni hosszú vezércikkeket s miután a táviró a háborúról óránként friss híreket röpit a világ minden részeibe, az olvasó közönség érdekltségét fentartják a háborús hírek, örömet keltvén a törökök apró győzelmei, bosszúságot, elkeseredettséget az oroszoknak minden újabb előnyomulása, izgatottságot minden legesekélyebb hír, mely Anglia és az Osztrák-Magyar monarchiának a keleti bonyodalmakkal szemben való magatartására vonatkozik. A vidéki hírlapok, melyek kizárólag a helyi érdekek és események megbeszélését, megvitatását tűzték ki feladatukul, a nagy világ-eseményeket nem vehetik fel szűk körükbe s így mintha a nagy világesemények nem is érdekelnék, megmarad saját feladatánál s végzi heti munkáját, transparatusa esekély voltánál fogva is csendesen lassan, egy kis élénkséget csakis akkor nyer, ha egy jelentősebb esemény vagy helyi mozgalom jut felszínre. Az idén nálunk sem köszöntött be az esemény nélküli holt idény, mert oly kérdések jutottak felszínre, melyek megbeszélése tápanyagot nyujthatott egy a helyi érdekekkel foglalkozó lapnak és érdekltséget kelthetett az olvasó közönségben. Csak nem rég vitattuk meg minden oldalról a „népiskola igazgatói állás” kérdését, már ismét egy új és az egyéni háztartásra nagy befolyást gyakorolható fogyasztási egylet alakításának kérdése került napirendre.

Lapunk legutóbbi száma foglalkozott már a fogyasztási egylet kérdésével s általános-ságban jelezte annak czélszerűségét, hasznos voltát, melynek ismétlésébe nem akarunk boesájtkozni, mert meg vagyunk győződve, miszerint a közönség belátja azt, hogy a

háztartáshoz szükségelt cikkeknek jó minőségbeni és teljes súlyú vásárlása és megtakarítás azon czél, mely a fogyasztási egylet életbehívását szükségessé teszi.

De mint mindennek, úgy ez egylet megalakítására czélzó törekvésnek is vannak ellentényezői, ezek: az egylet által kilátásba helyezett haszonkicsinylése több oldalról tapasztalható s csak nehezen leküzdhető közöny és a hitelbe vásárlás megszokottsága. Mindenesetre elég jelentékeny ellentényező, melyek ellenében a legszivósabb törekvésnek, az egylet felállítására vonatkozó szüntelen izgatásnak kell alkalmaztatnia, ha eredményhez akarunk jutni.

A heves nyereszkeskedési vágy, a hirtelen meggazdagodásra való törekvés, mely a jelenkort annyira jellemzi, nagyon soknál kicsinylést kelti fel a fogyasztási egylet által kilátásba helyezett haszonnak. Az a 20—25 frtnyi évi megtakarítás sokkal esekélyebb, hogy azért a fogyasztási egyletbe belépni érdemes volna. A kik így beszélnek és gondolkoznak, bizony azok ellenében nincs szavunk, a kicsinyléstől visszapattan minden érv, de ama példát, melyet csak imént olvasóink a fogyasztási egylet által eszközölhető megtakarításra nézve mégis figyelembe ajáljuk. A stuttgarti fogyasztási egylet tagjai között van egy aszszonyság, ki kifőzésből él s mindent mi a háztartáshoz szükséges, az egylet folytán vásárol be. 2234 frtra megy üzletének évi forgalma és a mellett 147 frt. haszna van mit évenként megtakarít s reméli, hogy mikorra leánya 18 éves lesz, a megtakarításokból 4000 frt. hozományt adhat leányával.

A legveszedelmesebb ellentényező mindenesetre a közöny, melylyel minden egyleti mozgalom nálunk találkozik. Fogyos közönnyel nézik sokan, (és pedig leg-

többszörire kik társadalmi állásuknál fogva ösztönözöttetve érezhetnék magukat a közhasznú és pártolandó ügy mellett buzgókodni), a jó akaratnak törekvésés a helyett, hogy a maguk körében hatni, serkenteni, buzdítani törekednének, még factoraivá válnak a közöny kiszélesedésének, holott felvilágosítani a népet, serkenteni az aluszékonyakat, szilárdítani az ingatagokat volna nemes hivatásuk. Valamint az embernek, úgy ez egyletnek is zsenge korában ápolóivá a nők lehetnek, ezeket kell tehát első sorban felvilágosítani az egylet hasznos voltáról és pedig annál inkább, mert az ő körükbe vág a fogyasztási egylet, s ők ennek legfőbb tényezői. Nők számára hasztalan irunk cikksorozatok, hasztalan bizonyítgatnánk hosszú laphasábokon az egylet czélszerűségét, a nőekkel beszélni kell, s ha egyszer az ügynek megnyerettek, akkor a parthie is nyerve van. Jó volna mindenesetre ha a helybeli nőegylet is ezt saját körében megbeszélné s az ügynek úgy hisszük barátaiul nyerettnének megsokan, ha egy felolvasás tartatnék a fogyasztási egyletről a nőknek. Nem tudjuk eléggé hangsúlyozni a nőknek az ügy iránti érdekltségének fontosságát, hanem minden irányban tapasztalván ama francia közmondás igazságát: „ce que la femme veut, veut le Deïux” (a mit a nő akar, akarja az Isten is), jó akaratukat, támogatásukat mindenesetre meg kell nyernünk az ügynek.

A fogyasztási egylet szintén nem jelentéktelen ellentényezője a nálunk annyira lábrakapott hitelbe vásárlás. Gazda és iparos, kereskedő és tisztviselő napi, úgynevezett krajezáros szükségletét is hitelbe vásárlás által elégti ki. E szokással a fogyasztási egyletbe való belépés által nagyon természetesen

TÁRCZA.

A kárhozott.

I.

— Mit ábránd alkotott
A sziv nemes hevén
S hosszas vihar között
Fönntartott a remény...
Mire annyi sohaj
És köny pazarlatott:
... Omolva a légvár!
Alatta meg halott:
Egy kiszenvedt ifjú,
Ki e várt alkotá; —
Arczán a küzdelem
Vérnyomait hagyá,
Rajt' a végső mosoly
Mély keserve látszik:
A mint legutólszor
Nézett várán végig...
— Kiszenvedt, s most pihen;
Hiába alkotott,
Reményei, álma,
Mind, mind megcsalatott!
... A vár omladékán
Ott a gyilkos nő még,
Fején koronája:

A női büszkeség!
De arcza bútéljes,
Nem szigorú többé,
S szemét a bánat-köny
Vad árként elönté.
— Nézi a holt ifjút
Hosszan, elmélázva:
... Gyilkos vagyok!... gyilkos!
Orjögve sikoltja.
E rongy koronáért
Adtam én el üdvöm,
Hogy magasbnak látszam
E nyomorék földön...
Hogy e hitvány világ
Szemébe nézhessek:
Nem mentém meg éltét
Legkedvesebbemnek!
— Mit ér most koronám
Ragyogó gyémántja,
Ha az élet utált
S sziv-világom dülva?!
... El hát hiú fényed
Rongy semmiségével,
Kárhozatban vesszek,
Utálatban én el!
A ki szent érzetért
Hitvány mérget adott,
Nem érdemel az mást:
Örök kárhozatot...

... S koronáját — törten —
Ocsmány sárba dobá
S meghalt;... átváltozott
Szellemi halottá...

II.

Korhely ifjak közt ül
Az egykor büszke nő,
Nagyon mélyen hajlott,
Mélyen... a magos fő!
Egy pár rongyos esárda
Az egész világa,
Nincsen másforma hely
Sehol a számára.
... Kéjvágyó mosolylyal
Körülötte ülnek:
Csókjára szomjazik
A rajongó sereg —
S dal tör ki ajkukon
Szilaj dal, mint vihar,
A mely féke-vesztett
S mindent összekavar...
Hahota közt lejtik
Kéjencz tánczaikat
S szédülnek a kéj. és
Mámor terhe alatt...
— Életölő vad kéj
— Hervasztó mulatság...
S mégis olyan vigak!

szakítania kell. Bármely formája fogadtassék is el nálunk a fogyasztási egyleteknek, a hitelbe vásárlással fel kell hagynunk, mert az egylettel netán szerződő kereskedő épen a rögtön készpénzzel való fizetésért is lesz hajlandó olcsóbb árak mellett a fogyasztási cikkek kiszolgáltatására, vagy ha az egylet saját üzletet nyitna, a készpénzzel fizetés mellett számolhat nagyobb árszállításra. A készpénz fizetéstől ne rettenjünk vissza, mert ha ezt megszokjuk, rendet, pontosságot visztünk be háztartásunkba, melynek jótékony hatását minden irányban fogjuk érezni.

A fogyasztási egylet megalakításának ellentényezőit kell tehát kiküszöbölünk s ha erős akarattunkká tesszük a készpénz vásárlást, ha sikerül megtörni a nagy tömeg közönyösségét, ha a netán nyilatkozó kicsinylés szavait elnémíthatjuk: akkor nem kételkedünk, hogy a fogyasztási egylet üdvös eredményeivel meg lesz alapítható nálunk is.

Vannak az egylet megalakításának hátrózott ellenségei is, melyek szívesen dobják a nagy közönség közé ellenérveiket, hanem kik a fogyasztási egyletnek ellenségei, ellenérveik bírják-e az igazság meggyőző érvét, azt elmondjuk legközelebb.

A törökök Magyarországon.

Böngészet a hódoltság történeti emlékeiből.

Közl: Dr. Dékány Ráfael.

(Folytatás.)

Most lássuk az emin binai (építészeti felügyelő) folyamodványát, egy meg nem nevezett hatalmas úrhoz, 1685-ik évről, — török eredetiből fordítva:

„Nagyméltóságú uram! Nagyméltóságod lába porához borúlva kérem a fenséges istent, hogy áldott lépteire adjon boldog órákat s szerencsés napokat, hogy bár merre forduljon Nagyméltóságod, teremtő erejével mindenkor segítségére levén, országokat hódíthasson, az iszlám megesküdt s fondorkodó elleneinek seregein a hitetlen keresztényeken győzelmet s diadalt arathasson, a hit elleneit eltiporhassa s megfutathassa, a próféták prófétájának parancsa szerint! Nagyméltóságú uram! a császári javakhoz tartozó városok közül Pest homokterületén fekvő Szent-Miklós nevű helység ezen áldott évre nekem adatván haszonbérbe, esedezem, kegyeskedjék a szomszédos városokba bátorságra ügyelő járszakadzsikat rendelni. Miután ez ügyben már budai kormányzó Abderrahman pasa uram ő magasságához is, teljes kegyét kérve, alázatos folyamodványt szerkesztettem s azt egész tisztelettel el is küldöttem, ezennel Nagyméltóságodhoz voltam bátor intézni a végetti kérelmemet, hogy kegyeskedjék ily biztonsági örököt küldeni, kik méltóságod idejében minden rendtelenségnek elejét vegyék. Egyébiránt a parancs és intézkedés méltóságos uramtól függ. 1096-ik évi Redzseb hónap 12-én (1685. június 14.) Hadzsi Sziyavus emin binai (építészeti felügyelő) Budán.“

Vége a barátságos levelek közül ime itt van még Müszli budai defterdár levele az adóbehajtással

Kecskeméten foglalkozó subbasikhoz, ez is török eredetiből fordítva:

„Kedvesim Ali basi és Hadzsi Ahmed! Üdvözetem után őszintén adom tudtokra a következőket. Ha mint létem után tudakozódnátok, ezuttal hála legyen a nagy Istennek! jó egészségben vagyok. Most kedvesim dolgaitokat azon vidéken minél hamarabb végezvén, jöjtek ide s egyszersmind ha netalán ott szökevény jobbágyokra akadnátok, hozzátok őket magatokkal s ott ne hagyjátok. A fa és széna szolgáltató jobbágyokat sürgesétek, hogy tartozásaikat minél előbb hozzák be. A nemes egyesség szerint néhány tyúkot, tojást, vereshagymát s fokhagymát is hozzátok. Többféléte ne. A városoktól a hátralékkal együtt fagyú gyerityát is küldjétek. 1096. évi Ramadán hónap 17-én (1685. aguszt. 17.) Müszli budai defterdár.

3-or. Rendeletek a községekhez.

Nagykörös és Kecskemét városok levéltárában felfedezett ily nemű rendeletek általában mind magyar nyelven írva, részint eredetiben, részint a jegyzőkönyvekbe bejegyezve, több százra mennek; azok legnagyobb része azért maradt fen csak egykorú másolatban, mert több helységhez vannak intézve s többnyire azzal végződnek: hogy rájegyezvén a vétel idejét, azt az utolsó helység bírása vagy maga vigye be Budára, vagy lovas ember által küldje vissza. Mutatványul ime néhány azok közül:

1) „Mi az hatalmas és méltóságos vezérnek minden földolában lévő, úgymint megnevezett Haszán Tihája, isten engedelmeiből.

Ezen levelemet és parancsolatomat látván, hány fejetek van ti nektek, hogy ennyi parancsolatot vártok; hol a vezér számára való szent-György-napi fája és a fejős tehének? csak úgy értsétek, hogy az új Birákkal ki nem megyen Pesten az karó, ha meg nem halok, megtanítlak én titeket az hazugságer. 1685. die 29. april.“

2) „Én ki vagyok Adomiai tartományának főgondviselő Basája, az hatalmas győzhetetlen fényes Császárnak hadainak fő Szerdár Basája és minden hadainak főgondviselője, Tisza Duna közén való hadainak, Cserkesz Amhet basa.

Ti kecskeméti bírák és polgárok hagyom és parancsolom, mihelt ez czimeres levelemet veszitek, mindjárt, ha életeteket szeretitek, mindjárt két eskütt embereteket ide sietséggel hozzám küldjétek, mert ha engedetlenek lesztek, hitessétek el magatokkal, hogy az mely tejet az anyátoktól szoptatok, az is keserűre fordul, ebben semmi késedelmet ne tegyetek, mert karóban kell megszáradnotok. Azonban ez úri czimeres levelemet, se órát, se napot ne várjatok, hanem mindjárt Kőrösre küldjétek és Jászberénybe, azonban Gyöngyösre hasonlóképen, hogy minden helyekről két eskütt emberek megkeressenek, mert az mint föllebb megírtam mindeneknek keserű fog lenni az ki meg nem fog engem keresni, valahol leszek én, Szeged felé jöjétek.“

Ezen kelet nélküli levél Kecskemétre érkezett 1685-ik évi november 2-án s fölé két kegyetlen vesztőszer: kerék és karó vagy nyárs volt felrajzolva.

3) Én Olaj Bég budai, nemesek parancsolója és országnak bírása, Juszsuff Olaj Bég isten engedelmeiből.

Némedi 20 szekér fa, Üllő 20 szekér fa, 30 zsák szenet; Monor 15 szekér fa; Kőrös városa 40 szekér fa; Kecskemét 60 szekér fa; Szentkirály 10 szekér fa. Ti falusi és városi bírák, eskütt polgárok,

hamis, szófogatlan, karóba való ebek kutyák, hol az hatalmas budai pasa fája? Azért ezen úri pücsötes levelem látván, órát és napot ne várjatok, mert ha harmadnap alatt be nem hozzátok, Pasa embere megyen utánatok és behoznak, erősen megbírságnak és meg is páleázának. Azért ebben különben sem cselekedvén, mostan vár-műre szekereket és gyalogokat küldjétek. Idem qui supra. Datum Budae die 29. Octobris 1685.“

4) „Mi az hatalmas és méltóságos vezérnek minden dolgaiban főgondviselője, Tihája Bég, Haszán Tihája, isten engedelmeiből.

Némedi 20 karó, Üllő 15 karó, Monor 8 karó, Kőrös Czegléddelel együtt 150 karó, Kecskemét városa 300 karó, Szentkirály 6 karó, Szentlőrincz 3 karó. Ti felül megirt falusi és városi bírák, eskütt polgárok, szófogatlan ebek kutyák disznók, ez immár harmadik levelem hozzátok, miért az hatalmas győzhetetlen Török Császár parancsolatját csak hátatok megé vetitek, az reátok rendelt palánk-karót nem hozzátok. Azért hitetlen hamis ebek kutyák disznók ez czimeres parancsoló levelemet látván, hagyom és fejetekre parancsolom, órát napot ne várjatok hanem hozton hozzátok. Több levelem ne várjatok, mert ha négy öt nap alatt nem hozzátok, Török Úri Mahometi hitemre mondom, 300 lovasat kiküldök és a bírákat behozatom és 4—5 embert behozatván karóba vonatom, hamis hitetlen ebek kutyák disznók, ezen levelemet lóhalálában hordozzátok faluról-falura, az Olaj Bégnek hirt adjatok Budára mikor hozzátok, ez levelemet az utolsó faluból visszahozzátok. 1685. die 5-a decembr. Idem qui supra.“

5) Midőn 1685. Október 18-án Mercy német tábornok Szolnok várát bevette és ott telet, Kecskemétről és Kőrösről e vár erősítéséhez nagy számú szállfát rendelt palánk-karónak; értésére jutván ez a budai pasának, máig fentmaradt eredeti czimeres magyar nyelvű levelében eképen irt a két városra: „En budai vezir Abdy Rhaman pasa isten engedelmeiből.

Ezen czimeres pecsétes parancsolatomat látván Kecskeméti, Kőrösi bírák és eskütt fejetekre életetekre hagyom és parancsolom, úgy nyissátok ki a szemeteket, ha Szónokba egy karót találtok vinni, értésemre leszen, a ti szándékotokra négyszáz karót csináltattam, veletek tötetem meg, és azon kívül Kecskemét ötezer tatárnak házat istállót készíttetek, Kőrös is ötezer tatárnak házat istállót készíttetek, három vagy négy nap alatt ott leszenek, ebben semmi mulatság ne legyen, mert halálotok érkezik ti reátok nyilvánosan. 2. Dec. 1685.“

6) „En budai Olaj bég, Nemeseknek parancsolója és Országnak bírása, Juszsuff Olaj bég, isten engedelmeiből.

Némedi, Üllei, Kőrösi, Czeglédi, Kecskeméti bírák, eskütt polgárok, hamis, hitetlen, kemény nyakú ebek, immár az hatalmas budai vezér czimeres levele ment hozzátok, hogy a tábori szekereket küldtön küldjétek, órát napot ne várjatok, de csak süketségre vettétek. Azért ez pecsétes uri levelem mihelyest veszitek, ebek kutyák mindjárt küldjétek; hat-hat ökor legyen pedig az szekerek előtt, káros legyen az szekér, mellett két-két hites szekeres legyen, a szekéren fűrű, fejsze legyen, egy hónapi éléssel; két-három nap alatt itt legyetek, mert karóban száradtok meg, másképen azért nem cselekedvén. Idem qui supra. Dat. Budae 1686. 19. Mart.“

(Vége következik.)

Ámbár ezt jól tudják.
Ki tudja: mi fekszik
Ezek fanyar szivén,
Mindnyájában talán:
Egy-egy meghalt remény!
— — Oly sápadt a leány,
Szive halkán dobog,
Szemében felírva:
„En kárhozott vagyok!“

III.

... Mi az, mi úgy zokog
A távol esendjében,
Hervadt füzek alatt
A zord temetőben...?
— Egy zenekar játszik
Keskeny gödör mellett,
Melybe félmeztelen
Hervadt lány vettetett —
Senki sincs a sirnál;
Csupán a cigányok:
Kik mostan fizetik
Vissz' az adósságot.
E lány miatt játsztak
Többször örömtelleve,
S most, hogy végleg válnak:
Elbúcsúznak tőle...
Ők ásták a gödröt,
Ők hozták temetni,

Nem törődött vele
Holta után senki!
— Ráhúzták a földet,
De fejfája ninesen,
Minek? úgy sem jön el
Megnézni senkisémet!

— — — — —
S ha valaki látja
E jeltelen dombot,
Borzadva mondja ki:
„Itt egy elkárhozott!“

Hornyik József.

A veszélyes szabó.*)

Ki ne ismerné a fiatal kebel azon nagyratörő vágyait, melyek azt a mindennapiasság határain túl egy képzelte paradicsomba vezérlik. Nem értjük itt a zsenge szerelem nyilatkozatait, minőkkel néha oly idétlen ostrommal lepi meg a gyengéd nemet; nem azon rejtélyes törekvéseket, melyek az életpálya helyes választására utalnak; nem azon titkos sohajokat, melyek az ifjú keblét örökös hintázásban tartják, s nem azon tudományszomjat; mely elolthatlanul(?) ég a kényelmet és jóllétet korán meg-

*T. szerkesztő úr engedelmeivel eme rövid karczolatot ajánlom mindazon fiatal írónak, kik szárnypróbálgatásaikkal az öntürelmet is nem egy ízben a legvégső fokig kifárasztani megkísérik.

kedvelő fiatalok lelkében; nem végre azon lelkese-dést, melyet a haza iránt érez az ifjú sarjadék, ismerve ős eleink nemes és tette buzditó magasztos honszerelmét: korántsem; — hanem azon titkos név alatt szereplő irodalmi dúskodást, melylyel az elkapott fiatal ész önmagában dicsekszik, és titkon már a nyilvános elismerés hiú reményében saját énjének gratulál.

Feri, egy délezeg ifjú, kinek egész delisége fodor firtjeiben s nőies arcvonásaiban mutatkozott, már tíz éves korában véletlenségből egyik vagy másik írónak műveit lapozgatta; — a kíváncsiság, melylyel Feri a költő művein csüngött, sok szépet és jót jósoltatott a gyermekről. Hosszabb olvasgatás után saját gyermekies gondolatait is leirogatta. E kisszerű munkálkodása közepette meglepte őt az iskolázás komolyabb ideje. Bevezetteték tehát ő is oda, hol a műzsák kegyeltjei és nem kegyeltjei ölik az időt hasznosan és nem hasznosan. Mig tanuló-társai csakhamar megismerkedtek a tudományok első alapjaival s kedvvel foglalkoztak azoknak gyökeres elsajátításával: addig Feri, ki már ezekre túlérettnek tudá magát, mindig csak oly írók munkái után kapkodott, kiknek mély tudománygyal irt művei előtte egy chaoszba vegyültek, de büszkeségére nagy hatással voltak. — De miként a melegház három éves fája meghozza idétlen gyümölcsét s rögtön elvész; úgy Feri korán felkapva az ugorkafára, képzelte világából csakhamar szomorú valóra ébredt.

Könyvismertetés.

„VEGYTAN“, felső nép- és polgári iskolák számára. Irta Wettstein H. A II. kiadás után fordította Páthy Károly polgári leányisk. igazgató. (Az eredeti Zürich kanton szakiskoláiban kötelezett tankönyv.) Ára 40 kr. — Kecskeméten. Gallia-féle könyvkereskedés tulajdona. 1877.

Kevés egyszerűtettel és szorgosabb körültekintéssel a magyar tankönyvirodalomban aggasztó tapasztalatokra teszünk szert; különösen ha azon tankönyveket vesszük figyelmesebb ítéletünk alá, melyek honi népiskoláinkban szétszórtan használtak. Mennyiségre nézve gazdag a tankönyv-irodalom, de minőségre nézve szegény. Szegénysége okát a kornak azon félszeg tünetében kell keresnem, hogy mainap a tankönyvgyártás valóságos maníája lön egyes írónknak. Sajnos, hogy legtöbbben nem a szellemi, de az anyagi hasznát hajhászják és így már eredetiben is gyilkosai lesznek ama nagyfontosságú ügynek, melynek előharczosaik gyanánt kardot fogtak.

Elismerés és tisztelet a szerény kivételeknek. Kevés fáradsággal sorban vélem elszámálhatni azon tankönyvek czimeit, melyeket haszonnal értékesít a jó tanító népiskoláinkban, míg lelketlő munkát végeznek a fércmunkák felemlítésével. Megkímélem ezúttal az illetékes olvasót, s figyelmét csak a fent jelzett, valóban becses műre hívom fel.

Kik a tanügy terén egybehasonlító tanulmányokat tesznek az egyes nemzetek tanügyi állapotáról, Svájc iskoláinak jeles berendezése és a tananyag helyes kezelése által kiváló eredmények által fognak meglepetni. — S habár nem mindenkinek — a mi külföldi — utánzása vált üdvössé hazánk állapotaira nézve, de erős meggyőződés az, hogy a magyar népiskola akkor éri el a tökélynek első fokát, ha egykor oda jut, a hol Svájc népiskolái most állanak.

Az iskola lelke a jó tanító. — Hasznosan működik ez módszerével; s ha valamely tapasztalt tanfőúr gyakorlati működésének eredményét más, vele egy szakban működő férfiaknak is élvezhetővé tesz, az csak jó munkát végzett.

Ilyeneknek ismerem én Wettstein H. természetudományi és vegytani műveit a felső népiskolák számára.

Wettstein nem gyarló, a kényelmet kedvelő tanítók számára írta művét, hanem munkás, s a tudomány ezen ágában magát otthonosnak érző tanító számára, ki buzgó tárgy-szeretettel s növendékeinek ismeretkörünek helyes átismerésével csak jót eredményezhet tantárgyának előadásával.

E czél lebegett feltétlenül Fordító úr előtt, és ismerte tankönyvirodalmunk egyes félszeg tulajdonait, oly művet ültetett át a magyar tanügy eléggé megpróbált talajára, mely az oktatás fenséges czélját, feltéve, hogy ügyes kéz vezeti azt, el nem tévesztheti.

Nem vagyok híve a magasztaló s fenhangon írt annonce-oknak, de e kis mű (70 lapon) korrekt és értelmes volta, a tananyag tapintatos és helyes megválasztása s rövidsége mellett mégis eléggé kíméltsége egyáltalában lekötik a tanfőúr figyelmét.

Ohajom az, törjön útát e könyv hazánk felső nép- és polgári iskoláiba, s legyen fordítónak jutalma, mi egy minden tekintetben önzetlen, a tanügy magasztos czélját előmozdító tettnek jutalma lehet, a közelismerés, melyet hitem szerint e könyv széles elterjedendéi használata neki kétségkívül biztosítani fog.

Némi tájékoztatás végett közlöm a műnek tartalmát.

Ó ugyanis azon jó hiszemben, hogy titkon összekapart irományaival a nyilvánosság elé léphet, neki durálja magát, és írónak áll be. — Számos helyre irogatott ő ajánló leveleket, hogy irodalmi kontárságát kellő figyelembe részesítsék.

A válasz mindenünnen kedvező volt. Történt, hogy Feri, ki már suhanczéveinek derekán túl volt, egy bogárszemű kis leánnyal megismerkedett, kinek rokonszenvét leginkább Ferinek fércművei ébresztették föl természeti szunnyadásából, de korántsem szilárdíthaták meg.

A fiatal leányzó, mielőtt szívével megajándékozna Ferit, egy feltételt szabott a reménydús ifjúnak. A feltétel így hangzott: — Ha kegyed — Ferikém — egyik vidéki lapban saját neve alatt egy kis költeményt ír, mely eddigi nyilatkozatait s vallomásait a költőnek legmélyebb ihletségével igazolja, akkor szívem öné, ellenkezőleg szakítok az irodalmi férfiúval.

Föllobbant Feriben az írói düh egész hevével. Ő, ki már annyi nevezetes költő- és írónak műveit lapozgatta; ő, kinek ládafiában egész balmaza hever a tudományos és költői műveknek, melyek csak kiadóra váraoznának; ő, kit az egész város poetának szólít, ő egy leánnyúnak ily kedvező feltételeit ne tudná teljesíteni!?

— Szíve, kis imádott hölgyem az enyém, — válaszolt futólag Feri az aranyos leánynak, s anélkül, hogy Liza ajkán a kétes mosolyt figyelemmel

A) Szervetlen anyagok: A levegő, víz, szén, világító gáz, kén, phosphor, arsen, Chlor, Brom, Jód, Fluor, Silícium, Bór, Vegyszulok, Kálium, Savak, aljak, sók, Salétrom, Natrium, Ammoniak, Calcium, Magnesium, Aluminium, üveg, vas, cobalt, nicolum, mangau, chrom, zink, ón, ólom, Bismuth, Antimon, réz, higany, ezüst, fényírás, arany, platina, az elemek.

B) Szerves anyagok: Sejtanyag, keményítő, cukor, erjedés, aether, eczet, szerves savak, zsírok, szappan, illó olajok, gyanták, festő anyagok, növény aljak, fehérjenemű anyagok, a szerves anyagok vegyi összetétele, a növények alkatrészei, a hamu alkatrészek, szerves alkatrészek, víz, talaj, a trágyázás, az állati test alkatrészei, az ember táplálkozása, az ételek elkészítése, a házi állatok tápláléka.

A mű becsét emeli azon 133 rövid kérdés alakban közölt feladvány is, a melyek megfejtése különösen a növendékek itélő tehetségének fejlesztésére jótékony behatással vannak.

A mű fölött ítéletet mondani nem vág ismeretetésem körébe; ítéljen fölötte a közvélemény.

Gótsch J.

A balázs-pusztai rablógylkosság.

Folyó hó 23-án esti 8 órakor a helybeli kapitányi hivatal a szabadszállási bírótól sürgőnyt kapott, mely szerint a duna-vecsei vásárról haza jövő Furkó Imre és fia rablógylkosság áldozatúal estek s pénzüktől megfosztattak. — Főkapitányunk rögtön nyomozást indított, 9 órakor azonban nála épen és egészségesen maga Furkó Imre jelentkezett, ennek daczára folytatta a nyomozást, megtudandó, valjon más kecskeméti lakos nem volt-e Dunavecsén, reggel jelentik, hogy Antal Imre ment el 13 éves unokaöccsére Antal Istvánnal Dunavecsére s még vissza nem tértek. Jött aztán Szentpéteri Imre fülöpszállási csendbiztos is és jelenti, hogy a rablógylkosság a balázi pusztán egy laposban reggel 7—8 óra közt hajtattott végre s kitünt, hogy az áldozat valóban Antal Imre és István volt. — A fülöpszállási biztos azon nézetből indult ki, hogy a tettesek kecskeméti lakosok voltak, főkapitányunk azonban mindenek előtt szükségesnek látta a pontos kutatást a helyszínen kezdeni s csendbiztosait — kellő számú legénységgel — az alkapitány vezetése alatt oda küldötte ki. — S valóban igen dicséretreméltó azon óvatosság és tapintat, mely által rendőrségünknek e teljesen homályba burkolt és jó formán épen semmi kiindulási pontot nem nyújtó súlyos esetet kiderítenie sikerült.

A helyszínen mindjárt feltűnt a vezérő alkapitányának büntény színhelyéhez igen közel eső cserény s erre Sándor János csendbiztos figyelmét felhívta; — a nyomozás megkezdétnél, az nap eredményre nem vezetett. — Beszéltek egy kis fűeskával, ki a lövéseket halotta s a tetteseket leírta, de ez az erőszaktól félvén, a büntett helyétől eltávozott, továbbá Sz. I. csendbiztos egy véres fojtáspapírost talált helyszínen, mely valószínűleg természetrajzi könyvből való s megállapították, hogy a két áldozat egymás mögött ért a helyszínen számár-háton, a fiú jött elől s azt a tettesek megtámadván, torkát átszúrták és gögjét egészen átmetszették, mi a kutatásnál azon alapos következésre vezetett, hogy a tetteseknek pásztor embereknek s legnagyobb valószínűség szerint juhászoknak kellett lenniök. — A támadás alatt Antal Imre futásnak indul, de utána löttek s fejbe és mellbe lövetett, a két hulla tehát

kísérte volna, önerejében túlbizakodva haza sietett, s egész írói lelkesedéssel íróasztalához ült.

Sokáig forgatta a tollat kezében, ötször-hatször is fenékiig meregette a tintába, de eszme nem támadt érzellemmel túlterhelt szívéből és agyából. Fejcsóválva teszi le tollát, kirántja az asztaliókját s hevesen utat költői rendtelenségben szerszört iratai között. . . . Nem talál semmi czélszerűt. . . . Dühösen agyához kap, becsapja a fiókot s ismét tollát kezdi rágni. Végre megpered az írása, negyedóra múlva kész a kézirat, összehajtja, lepecsételi s borítékba teszi:

„A „Kecskeméti Lapok tek. Szerkesztőségének“ Helyben.“

Hja, hát helyben történt az egész. Annál jobb. — Lássuk csak az eredményt, s gratuláljunk előre is a fiatal költőnek!

Remegő szívvel leste a nagy költő verse megjelenését a „Kecskeméti Lapok“ legközelebbi számában.

Megjelent; de hol? A „tárczában“ hiába kereste . . . megtalálta a „Szerkesztői üzenetek“-ben.

„Ferinék! — Hogy égető ohajának eleget tegyek, s szíve imádottja előtt önt mint nagyreményű író bementassan, ime közlöm költeményét egész terjedelmében azon pontozatokkal és helyesírással, melylyel ön azt nekem beküldötte:

távol esett egymástól, de a tettesek egymás mellé vitték.

A nyomozás a helyszínen eredményre alig vezetvén, Sándor János a cserényre fordította figyelmét, hol a rendőrség Sallai János és Fazekas István gulyásbojtárokat találta, kik semmit sem akartak tudni a rablásról s makacsul azt erősítették, hogy ők azon idő alatt aludtak; — e körülmény, tekintettel a lövöldözésre, a csendbiztosnak igen gyanúsul tűnt fel és szükségesnek látta a két bojtárt elfogatni és pedig ügyelvén arra, nehogy azok egymással érintkezzenek s egyszersmind kiadta a rendeletet, hogy a Szabadszállásán levő számadó szintén befogattassék.

A cserény megmozdítása nem eredményezvén semmit, a biztos a gulyát őrizet alatt hagyva, foglyaival hazafelé indult.

25-én reggel egy bokor erdő szélén reggelizés végett megállapodtak, Sallai János öregbojtár egyik hadnagynak azt mondá, hogy vezesse a biztos elé, mert ő többé nem takargat senkit.

A biztos előtt azután elmondá, hogy ők 23-án reggel 6 órakor a gulyát a cserénybe hajtván, ott találták Fitos Sándort és Bogaras Istvánt, kik őket istenkáromlások között fegyverrel fenyegették, ha abból, a mi történni fog, valamit meglátnak vagy elárulnak. Ő aztán lefeküdt és elaludt; — nem sokára Fazekas egy lövést hallván, őt felébreszté s ő is hallott még lövést s nem sokára látta az említett két embert a helyszínen távozni.

A vallomás folytán a biztos visszatért a helyszínerre, az ottani csősztől megtudta, hogy a két vádlott szabadszállás alatt a fiatal falkánál juhászbojtár; magát odavezettette, de ezek a városban voltak s mindössze is a kutatás alkalmával találtak F. S. szamarán egy kétesövű pisztolyt. Már a városban mentek, midőn a biztos észrevette, hogy Fazekas gyanúsán néz egy hely felé s valóban az bevallotta, hogy Fitos Sándort látta egyik ház kapujában, mire Fitos azonnal, Bogaras pedig este 6 óra tájban elfogatott s Szabadszállásán a városi előjáróságnak átadatott.

Mindkét vádlott már előzőleg, mint megrögzött gonosztevők voltak ismeretesek s Fitos Sándor állítólag, már rablógylkosság miatt is volt bűntette.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A párisi magyar-egylet a hazai közönség hazafias pártfogását kéri egy alapjában ép oly reális, mint humánus jellegű ügyben. Az egylet régi terve szerint házat kíván építeni, melyben szegényebb sorsú tagjai menhelyet, anyagi támogatást és szellemi kiképzést találhatnának. Párisban bárki háztulajdonos lehet, mihelyt a telek birtokába jutott. Minden építész felépíti a házat s az építés árát csak akkor követeli, midőn a ház már teljesen ki van építve. Ekkor pedig bármely hitelintézet kész csekély kamat mellett az építkezési költséget előlegezni, mely a ház jövedelméből fedeztetik. A szükséges telek megvétele végett 250 db. 100 frtos részvény fog kibocsáttatni. Ha sikerülne az önzetlen ügy iránt érdekeltséget költeni, úgy a párisi magyar-egylet jövő évben a kiállításra megérkező honfiakat saját házában fogadhatná: a szegényebb sorsúakat hathatós támogatásban részesítené. Melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe a derék egylet tervét! A pártolók nevei aranybetűkben márványtáblára vésvé a ház disztermében fognak emlékül megörökíttetni. Az első részvényt Magyarországon Haynald Lajos kalocsai érsek írta alá.

Lizához!

Szendén mosolgnak, ajkait,
Ártatlan kis leán,
Kétféles pilantással; esünneg
Rajtam szemed rózsám!

Mely jáezi boldogság honol
Ifjú lényeden.
Mely édenöröm jáezadosz
Tündéri képedenn;

Termeted szép lilyomszál!
Élted egy szép virág!
Bened tiszte, egy jó angyalt.
Az összes ifjúság.

Gratulálok egyszersmind a nagy kosárhoz, melyet számára a derék hajadon ily költemény elolvasása után egész nyugodtan fonogatni fog; és értesítem, hogy a hozzám beküldött kéziratból szerkesztői nagy olómmal önnek egy nászruhát szabtam, melynek apró maradványai a szerkesztői papirkosárba hullottak.*

Mi lett Feriből ezen hideg kiábrándulás után, nem tudjuk, de annyit följegyzett a hagyomány, hogy szerelmi bújában egész vagyonát elköltötte, és így csakugyan bebizonyult a költő mondása:

„Hogy Feri jó költő, azt senki tagadni ne merje,
Nem jól költ-e, ki már kétszer a csödbe került!“

G. J.

— **A városi felső népiskolával kapcsolatos gazdasági tanfolyam számára** beszerzendő gyakorló gazdasághoz szükséges épületek első részének elkészítésére vonatkozó nyilvános árlejtés f. hó 27. napján megtartott s úgy halljuk, hogy 43% árlejtéssel vállalkozott az építő.

— **A szinpártoló-kör** f. hó 27-én tartott gyűlésén elhatározta, hogy a legközelebbi két hó folyamán három műkedvelői előadást rendezend, és pedig a szintügyi bizottsággal együttesen.

— **A jövő évi párisi közkiállítás** magyarországi központi bizottsága a kiállítási szekrényeket hazai iparosok által fogja készíttetni. A pályázat a kiállítási szekrényeknek mintául szolgáló falmelletti szekrény rajzára már kihirdetett.

— **Népgyűlés tartatott a fővárosban** f. hó 26-án Törökország érdekében, melynek eredménye az lett, hogy a népgyűlés kifejezte megbotránkozását a vérlázító kegyetlenségek fölött, melyek Bolgárországban az oroszok által a békés polgárokon elkövetettek s a mahomedán lakosságot kiirtással fenyegetik s kinyilatkoztatta, hogy Oroszország hatalmának terjeszkedését Magyarország és Ausztria érdekeivel összeférhetlennek tartja. Elhatározta tehát küldöttségileg felkérni a kormányt: hogy ezen a népjog és humanitás elveivel ellenkező hadviselési mód megbüntetésére hasson s hogy az osztrák-magyar monarchia érdekeit az orosz terjeszkedési politikával szemben kellő időben minden rendelkezésre álló eszközökkel érvényesítse. Nem jó volna-e, ha a vidéken is hasonló népgyűlések tartatnának, hogy a kormányhoz intézendő kérelem annál nyomatékosabb legyen? Kecskemét polgársága, mely annyira rokonszenvez a törökökkel, úgy hisszük szintén kívánatosnak tartaná egy ily népgyűlést megtartását.

— **Dr. Romocsa Rezső**, kinek tanári székéről történt lemondását jeleztük lapunk legutóbbi számában, egy évig helyettesített fog azon reményben, hogy addig mekkas szembajából kiüdüln és ismét elfoglalhatja tanszékét, melyet kitűnő szorgalom- és kiváló hivatottsággal töltött be.

— **A jogakadémiai tanári kar** az eddigi akadémiai szabályzathoz egy pótszabályzatot készített, melylyel annak hiányait kiegészíteni törekszik. A pótszabályzatnak célja egyébiránt a joghallgatók nagyobb fegyelmezését megállapítani s azoknak az akadémiai követelmény elmulasztásától visszatartás. Ugy tudjuk, hogy a debreczeni jogakadémia szintén szükségesnek tartott ily szabályzatot megalkotni a fegyelem fenntartására.

— **Némethi szintársulata** a „Tolonez“ előadásával bucsúzott el a makói közönségtől, mely meleg pártolásban részesíté. Távozására előtt Thália papjai és papnői számára búcsú-lakomát rendeztek, mely alkalommal kiváló kiviradig mulattak.

— **Fél bajusz egy forintért.** A múlt héten történt, hogy egy ismert köszörűs szóvitába elegyedett

ismerősével, melynek fogadás lett a vége. A fogadás tárgya az volt, hogy a köszörűs nem meri levágtatni félbajuszát. Ez a felajánlott egy forint díjért rögtön hajlandónak mutatkozott fél bajuszától magát megfosztani, mi rajta csakhamar végre is hajtattott. Így fél bajuszszal azonban már nem állhatván útezaszélre, jobbnak látta egy pálinkás butikban keresni szállást, hol nagy pálinka-áldomást csapott a fogadás alkalmából nyert forintból. Ittak, mulattak, meg összevessztek a jóbarátok a fél bajuszért és forintot, de ma már a köszörűs borotváltan hajtja követ s úgy látszik bánja, hogy magát megbajuszatlanította.

— **Szabó Anti**, ki a közönség kedvence volt a legutóbbi színiünnep alatt, jelenleg társulatával N.-Szalontán működik, onnan mint a „Sárrét“ írja Beretyó-Ujfalu megye.

— **Haynald Lajos** kalocsai érsek püspöksége 25 éves jubileuma alkalmával a váci gymnasiumnak 10,000 frtot adományozott, hogy az nyolcz osztályúvá tétessék. A nemeslelkű főpap a váci gymnasiumban nyerte első kiképeztetését.

— **Operette zenekar nélkül.** Vágújhelyen legközelebb egy operettet a „Pajkos diákokat“ adták zenekiséret nélkül és hozzávéve még dicsérőleg nyilatkoztak az előadásról. Kitűnő énekesek lehettek a közreműködő színészek, a közönség meg csekély igényű.

— **Nők a vidéki hírlapiródalomban.** A jól szerkesztett „Alföldi Iparlap“ legutolsó számában egy nő is irt egy cikket ily cím alatt „A nők és a magyar ipar.“ Fejtegeti benne a nők kötelességeit az iparral szemben s ígéretet tesz a szerkesztőnek, hogy egyéb alkalommal is írni fog e tárgyról. A komoly hangon irt cikkek végén a következőkben van elmondva a föltétel, melyhez munkatársi minőségét köti: „De nekem is van egy föltételem. Nem azért, mintha túlbecsülném igen szerény soraim értékét, és azt praedendálnám magamnak, hogy írka-firkáim közölhetőségért még föltételeket is szabhatok ön elé igen tisztelt uram! Korántsem. De ön, a ki jól ismeri a nők gyöngéit, meg fogja nekem engedni, hogy én is egy ily velünk született gyengeségénél fogva fölkérjem önt, hogy ne kutassa e sorok írójának kilétét. Mert ha ezt megkísérlelé — hiszen semmi sem lehetséges önök előtt, kik furfanggal kutatnak ki mindent, még ha tiltjuk is, — kénytelen volnék önnek lemondásomat beadni és igen tisztelt munkatársai sorát az egyetlen asszonyszemélytől megkímélni... Mäskülönben a viszontlátásig; azaz: a viszonttalálkozásig! — V*, július 10-én. — *** Berta.

— **Értesítés.** A k.-félégyházi állami tanítóképezdében az őszi tanítóképesítő vizsgálat f. é. szeptember 11-ikén és következő napjain fog megtartatni. Az érdeklettek felhivatnak, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket, az intézet igazgatóságához, két héttel előbb nyujtsák be. Ugyancsak a k.-fél-

egyházai állami tanítóképezdében a jövő 1877/8-ik tanév szeptember 1-én veszi kezdetét; az intézetbe belépni s államsegélyben részesülni kívánó tanulók iskolai-, (gymnasiumi-, reál- vagy polgári iskolai IV. osztályról szóló) orvosi- s szülők vagyoni állását kitüntető bizonyítványokkal s keresztlevéllel felszerelt kérvényeiket, az intézet igazgató-tanácsához intézve, f. é. augusztus 15-ig alulírt igazgatóhoz terjesszék be. — K.-Félégyházán, 1877. július 20. Dékány József, igazgató.

— **Mehner Vilmos** kiadó a „Házasságtörés drámái“ regényfüzetek olvasóközönségéhez a következő körlevelet bocsátott ki: „Miután a berlini gyár, mely az olajnyomatú képeket készíti, e hó elején tűzvész által egészen elpusztult, tehát a regény 10. füzetéhez járó „Margit a majorságot eteti“ című, esedékes jutalomképet ezennel ki nem adhatom, miután azokat: minden erőfeszítés ellenére se lehet azonnal elkészíteni, mert miként említém, az egész készlet és a hozzávaló lemezek elpusztultak, kérem tehát t. megrendelőimet, hogy várjanak addig, míg a regény befejezve nem lesz, a midőn is mindkét képet egyszerre kapják meg. Minthogy azonban lesznek olyanok, kik talán addig várakozni nem akarnának, nem kimélve semmi áldozatot, hogy kielégithessen, két igen szép képet rendeltem, miknek címe: Szerelmi boldogság és Csáládi boldogság; e képeket t. olvasóim minden kézbesítőimnél és ügynökeimnél megtekinthetik és legott megrendelhetik. Egy kép ára, ámbár tetemesen nagyobb, csak 2 frt. 50 kr. Budapestén, 1877. évi július hóban. Mehner Vilmos, kiadó.“

Szerkesztői üzenetek.

— **Ébner Sándor** úrnak. Köszönet a küldeményért. Lapunk egyik legközelebbi számában jönni fog.

— **H. J. úrnak** Bpest. Bocsánat, a kézirat gyűjtődénkből valahogyan kikerült s nem találjuk sehol s így vissza nem származtathatjuk.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. július 27.

Tisztabúza m.-mázsa	74—76 kl.	11.40 któl	11.90 krig.
Elegy „	72—73 „	9.60 „	9.80 „
Rozs „	70—71 „	8.50 „	8.83 „
Árpa „	60—62 „	6.25 „	6.90 „
Zab „	36—40 „	6.30 „	6.60 „
Kukoricza „	70—72 „	7.— „	7.70 „
Köles „		5.50 „	6.— „
Burgonya „	idei termés	2.— „	3.60 „

Főmunkatárs:

KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:

DR. TASSY PÁL.

H I R D E T É S E K.

Dr. Sziklássy Mihály

honvéd ezred-orvos Nyiregyházaról városunkba helyezettván át a honvéd lovas ezredhez s állandó lakását itt ütven fel, magán orvát, mint orvos, egész tisztelettel ajánlja fel a szenvedőknek. 135 (3—3)

A takarékpénztári épületben azonnal kiadandó a II-ik emeleten az első szám alatti **család-lakás** és az I-ső emeleten egy **udvari szoba** (esetleg bútorozottan). Értesít a házfelügyelő. 136 (3—3)

Fehértemplomon,

hol egy állami gymnasium és állami elemi iskola létezik, **két jó családból való fiú** német nyelv tanulás végett — egész ellátásra — a jövő iskolánév kezdetén felvétetik. Bővebb felvilágosítást szerezhetni Fejér István „Nagy-pipához“ címzett kereskedésében. 141 (3—2)

Cséplőgép-eladás.

Egy jókarban levő, belsejére nézve jobbra egészen új

a legkedvezőbb feltételek mellett szabadkézbe eladó.

A gép megtekinthető öv. **Keresztes Peregrinnó lakásán**, hol a feltételek iránt is értesítés szerezhető. 121 (3—3)

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztár egyesület épületében 4-ik sz. alatt levő

bolt,

egy udvari szobát. 1877. évi október hó 1-ső napjától kezdve 3 évre, folyó évi augusztus hó 12-én d. e. 10 órakor, az intézet hivatalos helyiségén tartandó nyilvános árverésen hasznosbérbe fog kiadatni.

A föltételek ugyanott bármikor megtekinthetők.

Kecskemét, 1877. július 25.

Lestár Péter,

elnök.

145 (2—1)

3405.

1877.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Lichtner Dávid és fia ezég végrehajthatónak Palotás Sándor és Kovács István végrehajtást szenvedők ellen 879 frt. 15 kr. tőke s járulékaik iránti végrehajtási ügyében Palotás Sándornak a kecskeméti 885. sz. tjkben (846. 674 b.) r. sz. alatt foglalt s 4426 frtra becsült háza az 1877. évi augusztus hó 25-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1877. évi szeptember hó 24-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban — a hivatalos órákban — mindenki által megtekinthetők.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknél nyujtsák be; különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1877. évi június 27-én tartott üléséből. 143 (1—1)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1877.

6109.

1877.

Hirdetmény.

A nagy- és kisereti földek folyó évi termésének eladása iránt folyó hó 18. tartott árverés eredménye kielégítőnek nem találtván, a városi tanács által jóvá nem hagyott, hanem a 6109/1877. számú tanács végzésben a **Kaszállos, gyékényes és nádas** részek külön-külön akként rendelkeztek elárvereztetni, hogy abba a szomszéd községbeliek is bebecsajttván, a vételi ár azonnal kifizetendő lézen, minnek folytán a kaszállos részek eladására árverési határidőül a helyszínére **f. évi augusztus hó 8-ik** napjának reggeli 9 órája kitűzetett, s erre a venni szándékozók azzal hivatnak fel, hogy a megvett részen nyerendő sarjú széna is bevét illeti és hogy az év végéig — sertések kivételével — legelőül is használtathatik.

Kecskemét, 1877. július 26.

144 (2—1)

A gazdasági osztály által.

A CSÖNDES-féle

magyar és német tannyelvű reáltanodát, gymnasiumot és elemi tanodát magában foglaló

nevelő- és tanintézet

Sopronban

tizenkettedik évfolyamát f. é. szept. 3-án kezdi meg. Levélbeli megkeresésre az intézet értesítvényeit, úgy rajzát készséggel megküldi

Csöndes J. F.,

128 (0—3)

igazgató.